Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8257
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

in ce tmiamau fuat ni suplatio re
terrimus quasi a veter posterio quod
capiti quoque applicat auctoritas et
usus antiquissimorum Cuius ad veter
ocubuit pamus nus eos comparatus
veterior ptulit polantus interimus et
a vo vnus inuenit detero deterior
deterrimus et vnus anormalus pessimus
Ri simus desinentia si venit ab adi
tius sed declinationis formam a gto
addita et simus ut albus albi addita
s et simus fit albissimus Di vo veni
unt a nominibus tric formam a gto
addita simus ut felix felici felicissimus
locuples locupletis locupletissimus
pt quedam anormala ri in equalia
que irregulariter comparantur ut malus
ri lius aut tm ri peior pessimus
desinunt suplatia ad suis composita
et formam ab adiectio tric declinatur
desinentibus in lis remota is et addi
ta lius ut facilis facilius difficilis
difficilius gracilis gracilius humilis
humilius similis similius agilis
agilius Ista septem emuat psti
quoy tm in is desinant positum ab
recta is et addita lius faciunt suplatum
sedm pstianum Et hoc pt quod utrum
no desinit in lius sed in simus vtrius
simus Item se hoc habet qd posi
tum predicta scribunt p vnum l sed
suplatia p duo l Deponat desi in
lius dat fagus cetera lm p ue
Ri xim duo inuenit tm vnum a
normalum ut maximus quod fit a po
sitiuo sed declinationis desinente in
us ut magnus maior maximus
Alter ab adubio ut pre prior primus
quod tm qui pro cognato accipit est
positum et habet comparatum si no suplati
tum ut primus primior
timus desinit vnum anorlum optimus
et ab adubius sine propionibus deri
uatur hec ut intra interior intimus
vltra vlterior ultimus Citra citerior
citimus et pter ea dexterimus et sinisti
mus extimus quoque pro extimus dice
bant antiqui
In remus
ab adubius sine propionibus verne
ia desinunt hec extra exterior ex
tremus Supra superior supimus post
posterior postremus Ex quo apparet
neque a supero neque a postremo fieri
comparatio fieri ne ab infero infimus
Cum si essent anorie supo poste
ro infero fuissent equales in ut de
miamau sed declinationis que in
simus preferunt suplatum et fiunt
superrimus posterrimus et inferri
simus ice Et secundum quod hec sola
forma habet e productam cum omnis
ad omnis alia forma suplatum fiat
correptam cum omnis ut pulcher
pulcherrimus doctissimus humilis
simus maximus optimus minimus in
finis
In finis vnum solum
desinit ab adubio diuatu ut infra
in ferior infimus
In nimus
vnum anorlum desinit parvus minor
minimus Illud quoque nondum quod
omnia comparatio et suplatio duas
excedunt syllabas minor Excepto
peor et primus et anormal hyb
minor maior peior et plus nec
min ad postrua quoque exquibus
nascuntur comparatio et suplatio bis
syllaba sint ut eo plus p gtinos
ut p vna ut p duas assumenda
syllabas fiunt suppditos gdus ut
ditis ditior ditissimus niger ni
grior nigerrimus utilis utilior uti
lissimus similis similior similissimus
Infra inferior infimus Suplatis
e vo qui comparatur supat una sil
laba ut qui infimus finit iustior
iustissimus Et qui in rimus suplatis